

Da imidlertid Generaldirektoratet for Skattevæsenet sluttelig Intet vil indvende imod, at der gives de paagjældende Rydsfartstier Ordre til at føre Tilsyn med Fiskeriet i den paapegede Retning, saavidt Toldtjenesten tillader det, tager jeg mig den Frihed at foreslaa Indenrigsministeriet at søge udvirket, at der tillægges disse Fartstier en saadan Ordre med tilføjet Instruktion om, at tydske Fiskere (slesvigste indbefattede), naar de første Gang antræffes i at drive Fiskeri saa langt inde paa dansk Sjøterritorium, at ingen Lovspørgsmaal desangaaende vil kunne reises, ville være at tilbagevise med Tilhold om ikke atter at begaa samme Forseelse, og i Tilfælde af Recidiv at anholde og indbringe med deres Fiskeriredfskaber til nærmeste danske Retsforhøring.

Grændsen imellem dansk og tydsk Sjøterritorium følger i den Del af Lillebelt, der ligger Sønden for Kongerigets Sydgrændse, Midtvandslinien imellem de danske Øer Brandsø, Vægholmen, Baagø, Vastholmen, de saakaldte „Smaaholme“ og Thorsø paa den ene Side, og den slesvigste Østkyst samt de slesvigste Øer Drø og Drø Kalv paa den anden Side. Sønden for Vageren paa Thorsø Rev naaer det danske Sjøterritorium, hvor tydske Fiskere ikke maa drive Fiskeri, ud til 3 Fjerdingvei Vesten for den danske Kyst.

Til yderligere Bevis paa Nødvendigheden af en mere permanent Kontrol i Lillebelt end den, Kanonbaaden „Hauch“, der tilmed for Diebliffet er oplagt, kan udføre, tillader jeg mig at fremsende vedlagte Beretning af 12te Juli d. A. fra Toldforvalteren i Assens om et formentligt Overtagelse af en tydsk Slæbeaadsfisker.

S. Vardenfleth.

Til Indenrigsministeriet.

I.

Chefen for Kanonbaaden „Hauch.“ Kjøbenhavns Rked, den 2den September 1880.

Ligesom jeg i Skrivelse Nr. 74 har tilladt mig at give Ministeriet Rapport om Kanonbaadens Inspektionstour til Bornholm i Begyndelsen af August Maaned d. A., skal jeg i det Efterfølgende rapportere om Fiskeriforholdene i vore andre Farvande, som jeg senere har haft Leilighed til at undersøge.

Efter Hjemkomsten fra Bornholm har det været mit Formaal dels at følge det nu begyndende Sildefiskeris Gang i vore østlige Farvande, dels at besøge de Steder af vort Sjøterritorium, hvor fremmede Fiskere for Tiden kunde antræffes. Til den Ende har jeg befaret Strafningen Faltsterbo-Frederikshavn, gjort en Rundt i Næsjorden med dens Jørgreninger samt omseilet Fyn gjennem Store- og Lille-Belt.

Hvad nu angaar Sildefiskeriet, hvis Udbytte er den store Masse af vore egentlige Fiskeres Hovedhverv, saa er vel dette Fiskeri kommet i Gang overalt, men det har endnu ikke nogetsteds givet videre Udbytte, hvilket er let forklarligt ved den høje Varmegrad, Vandet endnu besidder, ved de maanelyse Nætter samt ved den langvarige østlige Vind og det dermed følgende Sønden Væde, der forhindrer Kattegattens Silb i at komme til vore Kyster.

Hvad derimod angaar vore 2 andre Hovedfiskerier indenfor Stagen, Rødspøttefiskeriet og Kalefiskeriet (dette Sidste for Tiden med Vaad), saa opholde de fleste af vore Fiskere fra Nordjyllands Østkyst, der drive det førstnævnte Fiskeri i det Store, sig for Tiden i Farvandet Nordøst for Fornæs, hvor Fiskeriet er meget rigt i Diebliffet; der var saaledes, da Kanonbaaden passerede Fiskepladsen, ca. 80 Fiskeribaade fra Stagen, Bangsbostrand, Søby og Grenaa samt 15 Fiskebaaser (Opkjøbere) samlede paa dette Sted.

De fleste af vore Kalefiskere med Bundsflæbebaad have nu efterhaanden fast Gavn med loelig Mastevide, et Faktum, der hovedsagelig maa være begrundet paa Fiskernes frivillige Erkjendelse af det Nødvendige i dette Fiskeris Regulering. Jeg har ikke antruffet nogen Overtredelse af Loven af 9de Mars 1872 om Garnenes Bægt.